

De vijftig mooiste bollenschuren in de Duin- en Bollenstreek zijn voortaan te herkennen aan een

blauw-wit schildje op het pand. De trotse eigenaren ontvingen hun schildje zaterdag in Lisse,

waar ook de Zwarte Tulp Prijs 2006 werd uitgereikt voor het meest bijzondere pand. De

blauw-witte nostalgische metalen schildjes met de tekst 'Monumentale bollenschuur' geven

uitleg over de historie en de architectuur van het pand, zodat voorbijgangers en toeristen kun-

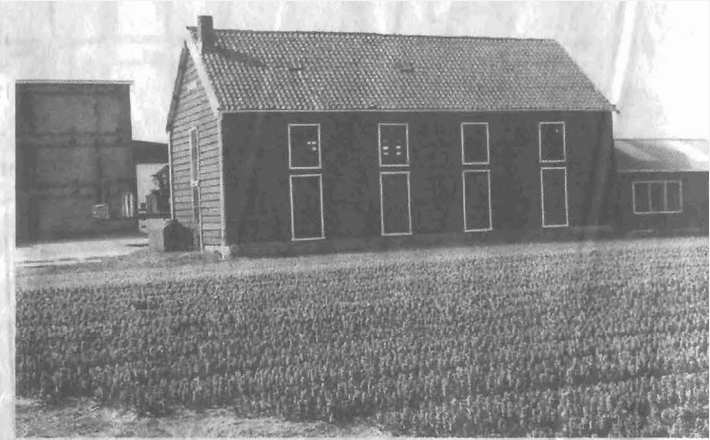
nen zien dat het oorspronkelijk gebruikt werd voor de bloembollenteelt. Drie voorbeelden.

Het mooiste voorbeeld van een hergebruikte bollenschuur.

Ooit woonhuis en bollenschuur ineen.

De houten schuur uit 1900 straks een bed & breakfast? PUBLICITEITSFOTO

Bollenschuur als pakhuis

En de winnaar is: de bollenschuur aan het Westeinde in Noordwijkerhout.

Familie Van der Zalm kreeg als eerste Noordwijkerhouters de Zwarte Tulp Prijs zaterdag uitgereikt. Zij verbouwden hun bollenschuur vier jaar geleden tot een groot pakhuis voor 'self storage': voor wie de uitpuilende zolder niet de baas kan en extra opslagruimte zoekt.

De schuur werd in 1929 gebouwd door de opa van Kees van der Zalm. Midden in de economische crisis van de jaren dertig kwam zo'n investering eigenlijk helemaal niet uit, maar tachtig jaar later staat hij er nog.

Het bollenbedrijf is ondertussen naar een grotere lokatie verhuisd. De familie overwoog het pand af te breken maar zette dit nooit door. „Het was een degelijk gebouw en de familie heeft steeds delen laten vernieuwen,

Het idee om er een particuliere opslagruimte van te maken ontstond geleidelijk toen steeds meer mensen wat in de schuur wilden stallen.

Door een aannemer is uiteindelijk de schuur verbouwd met achter elk openslaand raam een opslagruimte. Ooit werden deze ramen gebruikt om een goed klimaat te hebben voor het drogen van de bollen.

Omdat in dit pand de oude kenmerken zo functioneel zijn hergebruikt verdient het de prijs voor de beste (her)gebruikte bollenschuur, volgens Jos Warmenhoven, de architect die betrokken is bij het project voor behoud van bollenschuren.

In het zaterdag gepresenteerde boek 'Nieuw leven voor bollenschuren' zijn 25 voorbeelden op Zuid-Hollandse bodem uitgelicht. Het boek is te verkrijgen via de website www.bollenschuren.nl

Bollenschuur als woonhuis

Na jarenlang in Rotterdam en Den Haag te hebben gewoond vonden Pieter-Jil Plumert en zijn vrouw het tijd om weer naar hun dorp Lisse terug te keren.

Van zijn ouders konden ze de in onbruik geraakte bollenschuur aan de Heereweg overnemen.

„We kregen een tweeling en dat werd in een appartement in de stad heel onpraktisch”, vertelt Pieter-Jil Plumert. „En dit was nu juist een uniek huis met zoveel mogelijkheden.”

Het pand was bij de bouw in 1927 woonhuis en bollenschuur ineen.

Familie van Beek, de eerste eigenaar, woonde en werkte er destijds met tien kinderen. Met een iets kleiner aantal zit de familie Plumert nu ruim in de vierkante meters. „Het zijn een beetje rare huizen, maar je kunt er van alles mee, omdat ze zo

De achterkant van het pand is decennialang als bollenschuur in gebruik geweest, de voorkant was altijd al woonhuis, vertelt Plumert.

Zijn ouders begonnen al met het verbouwen van de schuur tot woonruimte en het jonge gezin maakt dat werk nu verder af.

Op dit moment zijn de bewoners de achterkant aan het verbouwen. De openslaande deuren die erin zijn gezet, geven uitzicht op de tuin waar ze veel energie aan besteden.

In de lente lijkt de tuin ineens een heel stuk groter, als de tulpenvelden om hun huis in bloei staan. „Een tijd lang staat het huis dan in een grote kleurenzee. Tja, de rest van het jaar ziet het er iets minder spannend uit”, geeft de bewoner volmondig toe.

De stellingen staan nog op zolder en vorig jaar lagen de tulpenbollen hier nog te drogen. „Maar de houten schuur wordt slecht en is klein. Je kan er niet eens met een vorkheftruck inrijden. Vandaar dat we een nieuwe schuur hebben gebouwd voor de bollen”, licht de dochter van de familie Zeestraten toe. Zelf wonen ze aan de overzijde van de Leidsestraat in Hillegom.

Eind jaren zeventig kwamen de schuur en de bollenvelden in handen van haar vader. Haar oom bezit de aanpalende velden met daarop een grote stenen schuur, die nog wel wordt gebruikt voor het drogen van bollen. De twee panden staan sinds vorig jaar op de monumentenlijst van de gemeente Hillegom. Samen zijn ze volgens de auteurs van het boek zelfs Rijksmonumentenwaardig, want ze verbeelden de geschiedenis van het omgaan met bollen. Zo

openslaande deuren voor een natuurlijke ventilatie. De stenen schuur werd in 1924 gebouwd en juist op dat moment was de techniek zo ver dat de bollen met ventilatoren en warmte konden worden gedroogd. En dus schrapte de architect op het laatst de ramen en de meeste deuren.

Nu beide eigenaren nieuwe plannen hebben met hun schuren, lopen ze daardoor wel tegen problemen op. Want van een stenen schuur zonder ramen is het lastig om er appartementen van te maken. Mogelijk worden er nog nieuwe appartementen achter de schuur gebouwd. „Voor onze houten schuur hebben we nog geen concreet plan. Misschien wordt het een woning of we maken er een bed & breakfast van”, som Zeestraten op. „Wanneer dat niet lukt, is een boerenlandwinkel een andere optie.”